

AK

GERECHTSHOF
ARNHEM

BELASTINGKAMER
Nr. 2716/1982

Het gerechtshof te Arnhem, zesde enkelvoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van X, wonende te Z, ingekomen op 13 september 1982 en gericht tegen de hem voor het jaar 1978 door de inspecteur der directe belastingen te Y opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting, welke navorderingsaanslag bij een aanslag biljet met dagtekening 14 juli 1982 en nummer 123.45.678.H.87 te zijner kennis is gebracht;

Gezien de overige stukken, waaronder de door belanghebbende overgelegde notities van zijn bij de eerste mondelinge behandeling gehouden pleidooi welke als in deze uitspraak ingelast moeten worden beschouwd, een briefwisseling met partijen, waarbij onder meer overgelegd, door belanghebbende, een rood receptieboek, een blauw doorschrijfkasboek in ringband alsmede een schriftelijke verklaring van 23 januari 1985 van mr. W te V en, door de inspecteur, een rapport, uitgebracht door de Rijksaccountantsdienst te U, van 2 mei 1985, naar aanleiding van door het hof bij belanghebbende ingewonnen schriftelijke inlichtingen ten aanzien waarvan het bepaalde in de artikelen 14, eerste lid, onder 2e en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden;

Overwegende, dat belanghebbende, in raadkamer aanwezig, blijk heeft gegeven niet de Nederlandse, doch wel de Chinese (T) taal te verstaan;
dat in verband hiermee in de eerste zitting bijstand is verleend door S en in de tweede door mevrouw R, beiden tolk voor de Chinese taal, die, na op de wettelijk voorgeschreven wijze in handen van de voorzitter de eed te hebben afgelegd, dat zij hun taak naar geweten zouden vervullen, al hetgeen in raadkamer is gesproken of voorgelezen, hebben vertolkt;

Gehoord ter zitting van 19 december 1984 te Arnhem mr. Q, kantoorhoudende te P, advocaat van belanghebbende, belanghebbende zelf en, tot diens bijstand, O, N en M, boekhouder te L, en ter zitting van 28 januari 1986 te Arnhem wederom mr. Q, K, wonende te J, belastingconsulent en boekhouder van belanghebbende, belanghebbende en belanghebbendes echtgenote mevrouw I alsmede, in beide zittingen, de inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat belanghebbendes primitieve aanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f 18.063,-- met inachtneming van een belastingvrije som van f 13.595,--, terwijl de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f 146.814,-- met inachtneming van dezelfde belastingvrije som, met toepassing van een verhoging van 100 percent, waarvan de inspecteur blijkens diens op het aanslagbiljet weergegeven besluit 50 percent heeft kwijtgescholden;

Overwegende, dat belanghebbende verzoekt vernietiging van de navorderingsaanslag, terwijl de inspecteur primair concludeert tot niet-ontvankelijkverklaring van het beroep en subsidiair tot handhaving van de navorderingsaanslag;

Overwegende, dat op grond van de stukken en het in de zittingen verhandelde het volgende als voor dit geding vaststaand kan worden aangemerkt:

Belanghebbende, geboren in 1942 en gehuwd, drijft een Chinees-Indisch restaurant, tot 1 oktober 1979 te H en vanaf die datum te Z.

In het bij de aangiften IB 1979 gevoegde rapport "inzake de jaarrekening over de periode 1 januari 1979 t/m 31 augustus 1979" meldt de toenmalige accountant:

"Aangezien het kassaldo per 31 december 1978 niet vaststond is mede naar aanleiding van de gedane betalingen (o.a. naheffingsaanslagen fiscus 1972 t/m 1978 etc.), het kassaldo per 31 december 1978 met f 142.000,79 verhoogd".

Dit gaf de aanslagregelende ambtenaar aanleiding (naast het stellen van enkele vragen met betrekking tot IB 1979) een navorderingsaanslag IB 1978 met 50% verhoging) aan te kondigen. Belanghebbendes gemachtigde (de heer G) antwoordde hierop bij schrijven d.d. 5 oktober 1981:

“Voor de jaren 1973, 1974 en 1975 heeft reeds een naheffing met verhoging plaatsgevonden; aangezien er kennelijk meer inkomsten waren, dan fiscaal verantwoord kon worden.

De kasmiddelen, die daarop betrekking hebben, zijn in 1979 opgevoerd. Over het foutief verleden is afgerekend.

Het zou te ver voeren, de feitelijke erkenning van de juistheid van de navordering, blijkende uit de verhoging van het kasgeld, nogmaals met een nieuwe verhoging te treffen”.

Na overleg met belanghebbendes toenmalige gemachtigde heeft de inspecteur vervolgens de navorderingsaanslag waarvan beroep opgelegd, waarbij hij in de overtuiging verkeerde dat belanghebbendes gemachtigde met deze aanslag akkoord ging.

Naar aanleiding van het in de eerste zitting door belanghebbendes advocaat ingenomen standpunt dat belanghebbendes boekhouding niet in die zin ondeugdelijk zou zijn geweest dat deze niet meer als basis voor de winstberekening zou kunnen dienen, heeft de inspecteur met instemming van belanghebbende door de Rijksaccountantsdienst te F alsnog een boekenonderzoek met betrekking tot het onderhavige belastingjaar doen instellen. Het uitgebrachte rapport, van 2 mei 1985, dient als in deze uitspraak ingelast te worden beschouwd.

De conclusie van het rapport luidt als volgt:

“Uit mijn bevindingen tijdens het onderzoek bij belastingplichtige, het ontbreken van de primaire aantekeningen omtrent de dagomzetten, de verschillen tussen het “kladkasboek” en het “netkasboek” en de uitkomsten van de chi-kwadraat toets kan mijns inziens de volgende conclusie worden getrokken:

De bij de beroepsprocedure ingediende kasadministratie (netkasboek) over 1978 kan niet worden aangemerkt als een deugdelijke grondslag voor de bepaling van de winst over het jaar 1978).”

Tot de stukken behoren voorts drie aktes van geldlening, gedateerd respectievelijk 9 september 1979, 12 september 1979 en 13 september 1979 (totaal voor f 150.000,--) alsmede een verklaring met betrekking tot drie geldleningen van 9 november 1983.

Ter zitting hebben O (koerier), N (voorheen bedrijfsleider bij belanghebbende) en belanghebbende zelf verklaard dat de inhoud van deze stukken met de werkelijkheid overeenstemt.

Volgens zijn verklaring is O in november 1979 naar E gereisd, heeft hij f 150.000,-- in Nederlandse bankbiljetten (70 van f 1.000,-- en 800 van f 100,--) naar belanghebbendes zaak in de a-sstraat te Z gebracht en heeft hij dit geld in het bijzijn van belanghebbende, diens echtgenote en belanghebbendes bedrijfsleider N uitgeteld;

f 60.000,-- was volgens zijn verklaring afkomstig van D (= A = ZZ), f 70.000,-- van C (= YY = XX) en f 20.000,-- van B (= XX = WW), schoonvader van O. N bevestigt bij de uitbetaling aanwezig te zijn geweest;

Overwegende, dat het geschil ten eerste de vraag betreft of belanghebbende ontvankelijk is in zijn beroep en, indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, ten tweede de vraag of de navorderingsaanslag terecht is opgelegd;

Overwegende, dat belanghebbende de eerste vraag bevestigend en de tweede ontkennend beantwoordt op de voor zijn standpunt in de stukken vermelde gronden waaraan is toegevoegd

- zakelijk weergegeven -:

in de eerste zitting:

door belanghebbende:

“in de aktes zijn twee namen van crediteuren abusievelijk verwisseld. Ik heb destijds in een boekje notities van de leningen gemaakt. Dat boekje bezit ik nog.”

door belanghebbendes advocaat:

“de boekhouding was in 1978 wat chaotisch, maar ik betwist dat zij ondeugdelijk was, ik wil alsnog trachten gegevens te produceren.”;

in de tweede zitting: door belanghebbendes advocaat:

“De toenmalige gemachtigde, W, heeft schriftelijk verklaard zich niet te kunnen herinneren dat hij in de navorderingsaanslag heeft berust. Hij was daartoe trouwens ook niet bevoegd.

Bij nader inzien ben ik van mening dat de boekhouding niet deugdelijk is en niet als grondslag voor de winstberekening kan dienen. De aangifte is mijns inziens wel aan te merken als de “vereiste aangifte”.

De kasboeken zijn opgesteld door de toenmalige boekhouder VV; die heeft er kennelijk mee gerommeld.

De tegenstrijdigheden tussen de aktes van geldlening enerzijds en de op schrift gestelde verklaring van N anderzijds zijn te verklaren uit het feit dat de bedragen destijds in éénmaal zijn ontvangen. Daardoor zijn namen verwisseld. In het rode receptieboek zijn de juiste gegevens vermeld:

“geld uit Italië geleend, een bedrag van f 70.000,-- en een bedrag van f 60.000,-- en een bedrag van f 20.000,--.

UU : f 70.000,--

TT : f 20.000,--

SS : f 60.000,--”.

(de tolk vertaalt de Chinese karakters; de afwijkende transscripties acht zij niet ongebruikelijk);

Overwegende, dat de inspecteur de eerste vraag ontkennend en de tweede bevestigend beantwoordt op de voor zijn standpunt in de stukken vermelde gronden waaraan hij het volgende heeft toegevoegd - zakelijk weergegeven -:

in de eerste zitting:

“De ontvangst van geleende gelden in 1979 blijkt niet uit het kasboek, hoewel dagelijks ontvangsten genoteerd staan. Ik constateer bovendien een tegenstrijdigheid tussen de aktes en de schriftelijke verklaring van O. Ik acht een en ander niet aannemelijk.

Met betrekking tot het jaar 1978 is geen boekenonderzoek ingesteld. De navorderingsaanslag is vastgesteld op basis van belanghebbendes jaarstukken, de op basis daarvan te maken vermogensvergelijking en mijn gesprekken met belanghebbendes toenmalige gemachtigde, die zich, blijkens mijn aantekeningen, met de navorderingsaanslag akkoord verklaarde.

Indien belanghebbende alsnog gegevens produceert, zal ik daar natuurlijk naar kijken.”

in de tweede zitting:

“Volgens mijn aantekeningen heeft belanghebbendes toenmalige adviseur in de navorderingsaanslag berust. Volgens mij was hij daartoe ook bevoegd. Ik kan hieromtrent geen verder bewijs leveren.”;

Overwegende omtrent het geschil:

Met betrekking tot de eerste vraag:

De inspecteur maakt, tegenover hetgeen namens belanghebbende naar voren is gebracht, niet waar dat belanghebbendes toenmalige adviseur destijds gemachtigd was in het opleggen van de onderhavige navorderingsaanslag te berusten.

Belanghebbende is ontvankelijk in zijn beroep.

Met betrekking tot de tweede vraag:

Belanghebbende heeft tegen de bevindingen en conclusies in het rapport van de Rijksaccountantsdienst van 2 mei 1985 niets wezenlijks ingebracht.

Het hof acht deze bevindingen en conclusies aannemelijk en maakt deze tot de zijne.

De conclusie van het hof is dat belanghebbende een frauduleuze kasadministratie heeft overgelegd en dat belanghebbendes boekhouding niet als basis voor de winstberekening kan dienen.

In een dergelijk geval kan de inspecteur ermee volstaan belanghebbendes belastbaar inkomen door middel van een redelijke schatting te bepalen en dient belanghebbende aan te tonen dat die schatting te hoog is.

De inspecteur heeft zich bij de schatting van belanghebbendes belastbaar inkomen in hoofdzaak gebaseerd op de oorspronkelijke jaarstukken en het overleg dat hij daarover destijds heeft gevoerd met belanghebbendes toenmalige gemachtigde W, van welk overleg de inspecteur uitvoerig verslag heeft gedaan in het verzoekschrift. De inspecteur stelt dat dit verslag gebaseerd is op aantekeningen die hij destijds van de gevoerde gesprekken heeft gemaakt. Het hof acht deze weergave aannemelijk, inclusief de mededeling van de inspecteur dat belanghebbendes adviseur aanvankelijk in de aangekondigde navordering heeft berust. De verklaring van de toenmalige gemachtigde van 23 januari 1985 die belanghebbende heeft overgelegd, brengt het hof niet tot een ander oordeel.

Het geheel overziende acht het hof de schatting in de gegeven omstandigheden redelijk, mede gelet op de aard van het door belanghebbende uitgeoefende bedrijf.

Belanghebbende heeft niet alsnog een, al dan niet aanvaardbare, opstelling van zijn resultaten over 1978 geproduceerd.

Hij houdt, ook in de tweede zitting, vast aan het oorspronkelijk aangegeven belastbaar inkomen en zijn stelling aangaande door hem in leen ontvangen gelden.

Uitgaande van de aanvaardbaarheid van belanghebbendes jaarstukken leken de beweerde leningen van belang te kunnen zijn.

Nu evenwel de enig beschikbare kasadministratie als volledig gefingeerd moet worden verworpen, geven leningen, wat daarvan ook moge zijn, geen inzicht in de omvang van belanghebbendes bedrijfsresultaat.

Belanghebbende toont derhalve niet aan dat de schatting van de inspecteur te hoog is.

Belanghebbendes beroep is ongegrond.

Recht doende:

Handhaaft de navorderingsaanslag waarvan beroep.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem op 17 APR. 1989 door mr. Matthijssen, raadsheer, lid van de zesde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de heer Wagener als griffier.

(N.Th. Wagener)

(T.J. Matthijssen)

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 17 APR. 1989